

Diari portantveu de l'Esquerra Republicana de Catalunya a les comarques tarragonines

La discussió dels pressupostos

La majoria de l'Ajuntament, confecciona el pressupost de l'any 1932, sense recordar-se que el 14 d'abril es proclamà la República

La minoria d'Esquerra Republicana de Catalunya, fa constar la seva protesta

Prop de dos quarts d'onze l'alcalde senyor Martí Baiges, obrí la sessió. Hi assistiren els regidors senyors Clivillé, Balsells, Tortajada, Jordana (J.), Monner, Clariana, Banús, Virgili, Gatell, Bieto, Borràs, Andreu, Odena, Magrinyà, Caixers, Sabater, Miquel i Vilalta.

El senyor alcalde en un discurs de presentació de pressupostos diu que en la confecció d'aquests s'han volgut atendre a la realitat, puix s'entengué que d'altra manera hauria estat molt difícil poguer-se ajustar a les conveniències del nostre poble. S'ha defugit—afegeix—d'orientacions radicals que a cap resultat pràctic no haurien portat. Després d'aquest preàmbul pregunta al Consistori si entén que ha de discutir-se la totalitat, la qual cosa ell considera inútil, puix entén que serà feina més positiva passar a discutir de seguida l'articulat.

Fa ús de la paraula el senyor Borràs, el qual creu, pel contrari, que es deu començar per la discussió de la totalitat. Troba que els primers pressupostos de la República no són gens revolucionaris i això causarà al poble una decepció.

En nom de la minoria Regionalista, el senyor Caixers considera estèril la discussió de la totalitat, i diu que la seva minoria hi renúncia. Entén que es deu anar a la discussió dels capítols per a fer-hi les esmenes i consideracions que es requerin necessàries.

Diu que el pressupost de 1932 li ha causat satisfacció i curiositat, puix que s'ha seguit la mateixa estructuració de l'any 1931. Això confirma una vegada més—afegeix—que quan s'ha de portar la direcció del poble, tots procedim amb seny, i además rectifica aquells parlaments d'abans de les eleccions referents a que s'havia de fer un pressupost revolucionari.

L'alcalde coincideix amb el senyor Caixers en quant a la no dis-

cutió de la totalitat. El senyor Borràs insisteix.

A continuació parla el senyor Banús. Diu que l'Alcaldia ha interpretat el desig de la majoria; però que si una minoria vol discutir la totalitat, no se l'hi posarà cap obstacle.

LA MAJORIA DE L'AJUNTAMENT, INTEGRADA PELS PARTITS RADICAL, ACCIO CATALANA I RADICAL SOCIALISTA, SABOTEJANT L'ESPERIT DE RENOVACIO DE LA CONSTITUCIO, MANTE EN ELS PRESSUPOSTOS, OBERTAMENT, LES SUBVENCIIONS A LES ORGANITZACIONS RELIGIOSES I, DISSIMULADAMENT, EL SOU AL CLERO.

Aleshores usa de la paraula el senyor Borràs, per a impugnar la totalitat.

Hem examinat—diu—el projecte de pressupost formulat per l'actual majoria i no hi hem sabut veure diferenciació amb el que ara regeix. No hi hem trobat una orientació definida ni tampoc hem pogut descobrir l'empremta de la idealitat que els ha impulsat. Hi manca el segell propi d'una obra política de caràcter republicà.

La manca d'orientació és tan patent que forçosament hem d'atribuir-la a la composició heterogènia de la majoria, puix que no podem suposar altra cosa dels valuosos elements que l'han confeccionat, alguns d'ells afins a la nostra ideologia, i si no hi han portat l'orientació econòmica dels partits republicans d'esquerra, vull suposar que s'han vist precisats a transigir per a mantenir la cohesió de l'actual majoria.

El pressupost no és pas una relació numèrica, un càlcul matemàtic; és, a més de tot això, un mitjà perquè els partits polítics hi apor-

tin les seves iniciatives en tots els ordres, que responen a l'impuls d'un ideal, es realitzin les transformacions a què s'aspira.

De l'estudi que he fet—continua—de la Llei econòmica del nostre Municipi no hi he sabut veure reflexades les inquietuds que han de sentir els components dels primers Ajuntaments de la República. Ens reca constatar i ens dol, que els nostres companys d'ideal hagin caigut en un manament tant gran no portant a l'estructuració de la nova vida municipal tot el pla de reformes que calia esperar. Aquesta minoria, que realitza una oposició passiva, no ha entebancat en cap moment la gestió de la majoria i malgrat això, aquesta no ha aprofitat l'oportunitat de portar a terme totes aquelles reformes que requeria el primer pressupost municipal de l'Ajuntament de la República.

Nosaltres hauríem volgut veure, i per tant, sumar-hi els nostres vots, l'abolició de l'impost i arbitri d'inquilinat per llogaters inferiors a un tipus a determinar i anar carregant progressivament a mesura que els lloguers fossin més alts.

Fer extensiva la tributació a totes les entitats religioses, puix també és just que contribueixin a les càrregues municipals.

Supressió d'impostos indirectes, deixant a l'element treballador lliure d'ells, i gravant directament la renda i el capital.

Aplicació rigurosa de l'impost de plus vàlua. Supressió dels petits arbitris que compliquen l'administració municipal.

Augment d'ingressos, posant un impost, o augmentant-lo en son cas, a les companyies de serveis públics que utilitzen la via pública.

Quant al capítol de despeses hauríem volgut veure més prodigalitat en allò que es refereix a obres i institucions culturals, prestant preferent atenció als problemes urbans, institucions a favor dels o-

brers (assegurança contra l'atur forçós, borsa del treball, etc.).

L'examen del pressupost, del qual n'hem tret dades ben poc fatigueres, ens diu tot el contrari.

Així veiem en el capítol X, que es refereix a Instrucció Pública, com l'any 1931 es consignaven en pressupost 99.880 pessetes, mentre que per a 1932 tant sols n'hi figuren 93.030, o sigui 6.850 pessetes menys per aquest concepte tant important.

No podem explicar-nos aquesta falta de compenetració en les directrius republicanes. La cultura és l'obra capdal de la República, no obstant l'Ajuntament de Reus, redueix aquest capítol en els seus pressupostos.

En quant a obres públiques, hem vist consignada una quantitat destinada a la construcció de voravies i adoquinats; no hem vist, però, consignació en mires a la higienització del subsòl, o sigui a la construcció de clavagueres. La xarxa de clavagueres de Reus, és deficient i d'un sistema rudimentari; entenem que és precís que l'Ajuntament havia d'anar a l'acabament de les obres de Casa la Ciutat, per acabar d'una vegada amb el que constitueix una vergonya per la nostra ciutat, en no tenir unes Cases Consistorials dignes d'ella. No solament no es veu enfocada la solució d'aquest problema, sinó que les possibilitats reduïdes de l'emprèstit de 500.000 pessetes no permetran realitzar-les, tota vegada que pels informes que tenim aquelles hauran d'ésser pressupostades en 1.000.000 de pessetes. Com que l'emprèstit projectat va destinat, segons les nostres referències, a la construcció del dipòsit regulador d'aigua i a la construcció d'un grup escolar, haurem de passar per l'afront de no tenir Cases Consistorials.

Trobem també una falta de previsió per part de la majoria en el

(Segueix a la 4.ª pàgina)